

23.9.8

83a (גופא) → 84a (סיום הפרק)

1. ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה': ויקרא כב, טו
 2. ושמו את משמתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו פי יחללוהו אני ה' מקדשם: ויקרא כב, טז
 3. ואכליו עונו ישא פי את קדש ה' חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא יט, ח
 4. וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: ויקרא כב, י
 5. ואתה ובניך אתה תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת: במדבר יח, ז
 6. דבר אל אהרן ואל בניו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ה': ויקרא כב, ב
 7. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשרי ה' לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ויקרא כא, ו
 8. וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחשת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: שמות כט, ט
 9. ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הפהון וסחרה: ויקרא יב, ח
 10. בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה': שמות ל, כ
 11. יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתה בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדורתיכם: ויקרא י, ט
 12. וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם: ויין לא ישתו כל פהן בבואם אל החצר הפנימית: יחזקאל מד, כ-כא
 13. כה אמר אדני ה' כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: יחזקאל מד, ט
 14. ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני ה': ויקרא כא, יב
 15. כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם ה' הוא ובניו כל הימים: דברים יח, ה
 16. אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש פי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני ה' מקדשם: ויקרא כא, כג
 17. כל הקרב הקרב אל משפן ה' ימות האם תמנו לגוע: במדבר יז, כח
 18. והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת ... ובערת הרע מקרבך: דברים יג, ו

- I listing all those who are liable for שמים and some who are only באזהרה and two disputed violations
- a מיתה בידי שמים
- i Anyone who ate טבל – v. 1, which implies טבל as per ירימו – not yet separated, via v. 2 (כהן טמא שאכל תרומה טהורה)
 - 1 Question: why not infer from v. 3 (נותר) – כרת
 - (a) Answer1: eating טבל is more similar in character to תרומה טהורה
 - (b) Answer2: use of plural (יחלוהו: יחלו) as opposed to singular (חלל)
 - ii A טמא that ate תרומה – as per v. 2 – note; limited to תרומה טהורה, as opposed to תרומה טמאה, already מחולל
 - iii זר that ate תרומה – as per juxtaposition of vv. 2, 4
 - 1 Note: רב disagrees, giving מלקות, as מקדשם ה' interrupts juxtaposition
 - iv זר that performed עבודה – v. 5
 - v טמא that performed עבודה – per v. 6, via חילול:חילול from v. 2 (not v. 3, as use of plural in v. 6 ties to v. 2)
 - vi טבוי that that performed עבודה – v. 7, cannot be about שמש (v. 6), must be טבוי
 - vii A מחוסר בגדים that performed עבודה – v. 8 → w/o כהונה, they are like זרים – v. 5 applies
 - viii A מחוסר כפורים that performed עבודה from v. 9, implying that before bringing קן יולדת, she is כטמא – v. 6 etc. apply
 - ix A כהן who performed עבודה without washing hands and feet (שלא רחץ ידים ורגלים) – as per v. 10
 - x A כהן who performed עבודה while drunk on wine – as per v. 11
 - xi A כהן who performed עבודה as פרוע ראש (over a month since haircut) – as per vv. 11-12
- b אזהרה
- i ערל who performed עבודה – per v. 13
 - ii אונו who performed עבודה – by inference from v. 14; since only learned from inference, cannot be used for גז"ש
 - iii כהן who performed עבודה while seated (יושב) – as per v. 15
- c Disputes רב/חכמים
- i עבודה בעל מום who performed עבודה
 - 1 רבי – מיתה בידי שמים as per v. 16, via v. 5, via v. 2
 - 2 בעל מום – אזהרה in v. 2 excludes מום
 - ii מזיד
 - 1 רבי – מיתה בידי שמים; via חטא:חטא from v. 2
 - 2 מעילה – אזהרה in v. 2 excludes חכמים
- II Analysis of end of 'ז משנה: dispute ר"ע/חכמים whether זר that did עבודה is חייב חנק (ר"ע) or מיתה בידי שמים (חכמים)
- a מיתה בידי שמים → v. 5 with v. 17 compares ר' ישמעאל: ברייתא
- i זר שמשמז' compares vv. 17-18, just as לע"ז gets סקילה, so does שמשמז' זר
 - ii חנק → דברי' ז' makes same comparison
 - 1 Point of difference: whether לע"ז gets סקילה (רבנו) or חנק (ר"ש); our ר"ש is משנה ר"ש per ר"ע – ברייתא; ר"ע רבנו – ברייתא